

Arrest

nr. 163 286 van 29 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 mei 2015 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 29 mei 2012 gedateerd schrijven diende verzoekster een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 21 maart 2013 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf van 29 mei 2012 onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Via een op 4 mei 2015 gedateerd schrijven diende verzoekster nogmaals een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 19 mei 2015 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 mei 2015 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 26 juni 2015 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.05.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

[D.T.] [...]

nationaliteit: Russische Federatie

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS'06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en)

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 21.3.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 12.06.12. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlage) voor waaruit blijkt dat zijn/haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 12.6.2012 (zie bevestiging arts dd. 18.05.2015 in bijgevoegde omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 21.3.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter § 3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij stelt het volgende:

“Artikel 9ter, §1, eerste lid Vreemdelingenwet luidt als volgt:

§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Als verzoekster haar medicatie zou moeten missen, zou dat nefaste gevolgen hebben voor haar leven. Haar gezondheid zal achteruit gaan, al dan niet met de dood tot gevolg.

De arts - attaché stelt het volgende:

Uit dit medisch getuigschrift en de bijlage d.d. 25.03.2015 blijkt dat de aandoeningen van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschillen van de aandoeningen beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 12.06.2012 waarvoor DVZ op 21.03.2013 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat exact om dezelfde aandoeningen.

De arts spreekt zich er niet over uit of de beschreven behandeling in dit specifieke geval vandaag noodzakelijk is. Hij onderzoekt niet of dergelijke behandeling voorhanden is in Rusland. Hij liet na om te onderzoeken of de graad van ernst van deze aandoeningen onveranderd blijft. Een dergelijke handelingswijze is niets anders dan een schending van het redelijkheidsbeginsel.

De bestreden beslissing is dan ook manifest foutief en onvoldoende gemotiveerd en ze schendt het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991."

3.2.1. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet en een advies van een ambtenaar-geneesheer, vastgesteld dat verzoekster de medische problemen die zij heeft reeds aanvoerde in een voorgaande aanvraag om tot een verblijf om medische redenen te worden gemachtigd en haar nieuwe aanvraag daarom onontvankelijk is. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld.

3.2.2. In zoverre verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing "manifest foutief" is voert zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in voorliggende zaak moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag

overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster via een op 29 mei 2012 gedateerd schrijven reeds een aanvraag indiende om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Zij voegde bij deze aanvraag een standaard medisch getuigschrift waaruit blijkt dat zij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en een ernstige depressie, dat zij nood heeft aan ondersteunende psychotherapie en dat haar antidepressiva worden voorgeschreven. Er wordt in dit standaard medisch getuigschrift toegelicht dat de psychische problemen van verzoekster hun oorsprong vinden in gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in haar land van herkomst en dat de duur van de vereiste behandeling niet kan worden bepaald.

Verzoekster bracht bij haar op 4 mei 2015 gedateerde aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd een standaard medisch getuigschrift aan waarbij nogmaals wordt toegelicht dat zij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en er tevens sprake is van een depressieve episode die wordt omschreven als matig tot ernstig. In dit standaard medisch getuigschrift wordt opnieuw aangegeven dat verzoekster een aantal antidepressiva en kalmerende middelen worden voorgeschreven en dat voorzien is in een poliklinische psychiatrische opvolging. Er wordt aangegeven dat de psychische problemen van verzoekster hun oorsprong vinden in gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in haar land van herkomst en dat niet kan worden bepaald hoelang zij een behandeling zal nodig hebben voor de vastgestelde aandoening.

De stellingname van verweerder dat het nieuw aangebrachte medische getuigschrift de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoekster slechts bevestigt kan, gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de gronden waarop haar eerste machtigingsaanvraag was gebaseerd, derhalve niet als incorrect of kennelijk onredelijk worden beschouwd.

Door uiteen te zetten dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een verblijfsmachtiging om medische reden kan worden toegestaan aan een vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, toont verzoekster niet aan dat verweerder in casu verkeerdelijk toepassing heeft gemaakt van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Zij toont dit evenmin aan door te stellen dat een door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer zich niet heeft uitgesproken omtrent de noodzaak om haar psychische problemen te behandelen en omtrent de vraag of een behandeling in Rusland wel mogelijk is alvorens verweerder de bestreden beslissing nam. Wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dan dient verweerder deze nieuwe aanvraag immers niet meer aan een verder inhoudelijk onderzoek te onderwerpen en dient hij de inhoud van deze aanvraag niet te toetsen aan de in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde criteria. Waar verzoekster nog lijkt te willen stellen dat er niet werd nagegaan of de graad van ernst van de aangevoerde aandoening niet is gewijzigd kan de Raad slechts opmerken dat een controlearts aangaf dat het om *“exact dezelfde aandoeningen gaat”* en dat verzoekster niet aantoont dat de graad van ernst van haar psychische problemen is gewijzigd.

De uiteenzetting van verzoekster laat bijgevolg niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.2.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK